

Åldersbedömning

RS/040/2021

Fastställelsebeslut: RA/066/2021			Version 1.0
Beslutsdatum: 2021-03-18			
Gäller för: hela myndigheten			
Gäller från och med: 2021-03-18			
Datum för revidering	Version	Avsnitt som reviderats	Beslutsbeteckning
ange datum	nummer	innehåll	XX/XXX/XXXX
ange datum	nummer	innehåll	XX/XXX/XXXX

Fakta om rättsliga ställningstaganden

Rättsliga ställningstaganden utgör Migrationsverkets uttalanden om hur en författning bör tolkas och är styrande för myndighetens medarbetare. De beslutas av chefen för rättsavdelningen.

Rättsliga ställningstaganden förs in i en särskild dokumentserie, RS-serie. Dokumentserien är gemensam för hela myndigheten. Beslut om fastställande, ändringar och upphävande av ett rättsligt ställningstagande förs in i beslutsdokumentserien för chefen för rättsavdelningen.

Innehållsförteckning

Fakta om rättsliga ställningstaganden	1
Syfte	4
1. Åldersbedömning	5
1.1 Begreppsdefinitioner	5
1.2 Varför är det viktigt att bedöma om den sökande är barn eller vuxen?	6
1.3 Vad händer om olika myndigheter bedömer åldern olika?	7
1.4 När ska du erbjuda en medicinsk åldersbedömning?	7
2. Uppenbara fall.....	8
2.1 När använder du uppenbarhetsrekvisitet?	8
2.2 Varför är det viktigt att uppenbarhetsrekvisitet hanteras korrekt?	9
3. Bevisvärdering.....	9
3.1 Beviskrav och bevisbörda	10
3.2 Fri bevisföring.....	10
3.3 Utredningsansvaret	10
3.4 Skriftlig bevisning.....	10
3.5 Muntlig bevisning	11
3.6 Yttrande enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen	12
3.7 Medicinsk åldersbedömning	12
3.8 Den sammantagna bedömningen	13
3.9 Bevislättnad.....	13
3.10 Hur ska du tolka begreppen godtagbar anledning och nekat samtycke i utlänningsförordningen?	14
3.11 Ska du göra en beställning av medicinsk åldersbedömning även om frågan om ålder inte har betydelse för ärendets utgång?	15
4 Tillfälligt beslut om ålder	16
4.1 Vad gör du om bevisläget ändras i åldersfrågan innan asylärendet är beslutsklart – kan du fatta ett tillfälligt beslut om ålder?.....	16
4.2 Vad gör du om du bedömer att det är uppenbart att en sökande som fått ett tillfälligt beslut om ålder som barn, är vuxen?.....	17
5 Registrering av ålder	17
5.1 Den sökande bedöms vara vuxen.....	17
5.2 Den sökande bedöms vara barn	17
5.3 Den sökande är registrerad som vuxen men bedöms vara barn	18

6 Överklaganden och ärenden om verkställighetshinder.....	19
6.1 Vad ska du göra med ett överklagande av ett avgörande som inte kan överklagas?	19
6.2 Vad ska du göra om behov av medicinsk åldersbedömning uppstår under domstolens handläggning?	19
6.3 Ärenden om verkställighetshinder	20
6.4 Det har inte genomförts någon medicinsk åldersbedömning i grundärendet. Sökanden har bedömts vara vuxen och har fått ett beslut om utvisning. Nu har denne lämnat in en ansökan om verkställighetshinder, framför att denne är ett barn och vill genomgå en medicinsk åldersbedömning. Vad gör du?	20
Bilaga till RS/040/2021.....	22

Syfte

Detta ställningstagande innehåller vägledning för dig som arbetar med åldersbedömningsfrågor. Du får svar på frågor av rättslig karaktär och stöd för att göra de rättsliga överväganden som krävs för olika moment när det gäller åldersbedömning.

Dokumentet syftar till att du ska få kunskaper om

- varför vi bedömer ålder på personer som ansöker om asyl
- tillfälliga och slutliga beslut om ålder
- uppenbara fall
- bevisvärdering
- centrala begrepp som ålder, underårighet och födelsetid
- överklagandehantering
- frågor om verkställighetshinder

Det finns andra aspekter av åldersbedömning som är av praktisk och processuell karaktär, detta dokument tar i huvudsak sikte på rättsliga frågor.

1. Åldersbedömning

Detta rättsliga ställningstagande tar sikte på åldersbedömning enligt de bestämmelser som infördes i utlänningslagen den 1 maj 2017¹. Det finns dock grundläggande principer gällande åldersbedömning som är lika viktiga att vi beaktar oavsett om ärendet hanteras enligt de nya bestämmelserna eller inte, därför gäller detta rättsliga ställningstagande, i tillämpliga delar, alla ärenden där åldersbedömning aktualiseras.

I korthet innebär utlänningslagens bestämmelser om åldersbedömning att vi har en skyldighet att göra en åldersbedömning i ärenden där det finns skäl att ifrågasätta en sökandes uppgift om att denne är barn. I dessa fall är huvudregeln att vi så snart som möjligt ska erbjuda den sökande att genomgå en medicinsk åldersbedömning och fatta ett tillfälligt beslut om ålder.

Genom kravet att det ska finnas skäl att ifrågasätta att den sökande är under 18 år undantas de fall där det klart framgår att den sökande är ett barn trots att han eller hon saknar identitetshandlingar.²

1.1 Begreppsdefinitioner

När begreppet *medicinsk åldersbedömning* används i detta dokument avser det uteslutande processen hos Rättsmedicinalverket som slutar med att ett rättsmedicinskt utlåtande om ålder skickas till Migrationsverket.³

Med begreppet *barn* avses en person som är under 18 år och med begreppet *vuxen* avses i detta dokument en person som är 18 år eller äldre.

Det finns ingen legal definition av begreppet *identitet* i svensk lagstiftning, men enligt förarbeten och praxis består identiteten av namn, födelsetid/ålder och, som huvudregel, medborgarskap⁴.

Åldern/födelsetiden utgörs av en persons födelseuppgifter, alltså år, månad och dag för personens födelse.

I detta ställningstagande görs skillnad mellan begreppen ålder/födelsetid respektive underårighet. Underårighet är en egenskap som följer av att födelsetiden visar att personen är under 18 år. Underårighet är synonymt med att den sökande är ett barn, en egenskap som förändras med tiden.

En sökande som har gjort sin födelsetid sannolik har gjort ett specifikt födelsedatum sannolikt, samt sin underårighet om den sökande är barn.

¹ 13 kap. 17-18 §§ utlänningslagen

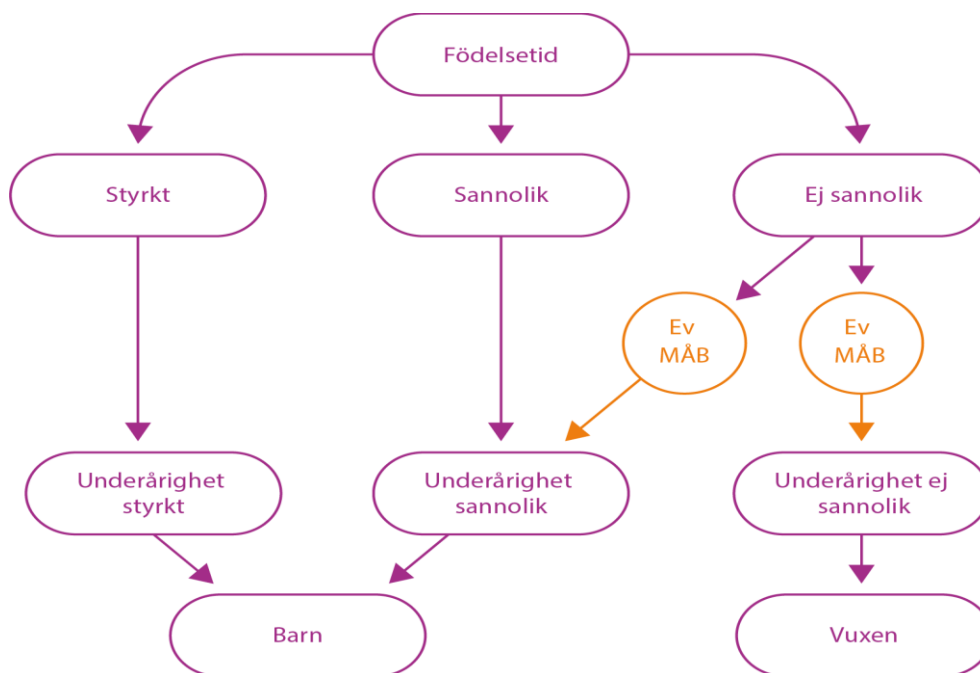
² Prop. 2016/17:121 s. 32

³ 4 kap. 21 d § utlänningsförordningen

⁴ Prop. 1997/98:178 s. 8, MIG 2010:17, MIG 2011:11 och MIG 2012:1.

En sökande som inte gör sin födelsetid sannolik kan ändå göra sannolikt att hon eller han är underårig. Att en asylsökande gjort sin underårighet sannolik innebär, i motsats till vad som gäller för födelsetiden, inte alltid att hon eller han även gjort sin födelsetid sannolik, men prövningen ska ske med beaktande av den särreglering som gäller för barn, barnets bästa ska prövas och barnspecifik landinformation ska beaktas. Underårighet kan också vara direkt kopplat till skyddsskäl⁵. Att underårigheten gjorts sannolik är då också en förutsättning för att uppehållstillstånd på grund av barnspecifika skyddsskäl ska kunna beviljas.

Frågan om underårighet i förhållande till olika grader av sannolikhet för den sökandes födelsetid kan förenklat illustreras genom nedanstående figur.

1.2 Varför är det viktigt att bedöma om den sökande är barn eller vuxen?

I varje fall som rör barn har vi en skyldighet att tillvarata barnets rättigheter, detta kommer bland annat till uttryck genom portalparagrafen om barnets bästa.⁶ Att bedöma vem som är vuxen och vem som är barn är viktigt för att kunna avgöra om särskild lagstiftning gällande barn ska tillämpas. Åldersbedömning är vidare av vikt när det gäller att skapa förutsättningar för en god boendemiljö för barn, för att förbättra förutsättningarna att motverka människohandel och barnäktenskap samt för att tillse att samhällets resurser som avsatts för barn inte felaktigt går till vuxna asylsökande.

⁵ Jfr bl.a. MIG 2017:6.

⁶ 1 kap. 10 § utlänningslagen, se även RS/009/2020 Rättsligt ställningstagande angående prövning av barns bästa

Det kan förekomma att ett barn felaktigt uppger sig vara vuxen. Även i ett sådant fall är det viktigt att vi vid behov bedömer den sökandes ålder för att försäkra oss om att principen om barnets bästa och andra bestämmelser som gäller barn följs.⁷

1.3 Vad händer om olika myndigheter bedömer åldern olika?

Vår uppgift är att bedöma den sökandes ålder i fall där den sökande har ett öppet ansökningsärende hos Migrationsverket. Migrationsverkets bedömning i åldersfrågan är inte bindande för andra myndigheter, även om vårt beslut om ålder i många fall i praktiken blir vägledande även för dessa.⁸ Det står andra myndigheter fritt att självständigt ta ställning till asylsökandes ålder inom ramen för myndighetens verksamhet. Om vi får information om att en annan myndighet har gjort en annan bedömning i åldersfrågan bör vi i enlighet med officialprincipen – principen om myndigheternas utredningsskyldighet – överväga möjligheten att inhämta underlag gällande den sökandes identitet/ålder från myndigheten i fråga för att säkerställa att vi har ett fullgott utredningsunderlag i ärendet.

1.4 När ska du erbjuda en medicinsk åldersbedömning?

Om vi bedömer att det finns skäl att ifrågasätta att den sökande är barn ska vi så snart som möjligt göra en åldersbedömning och fatta ett tillfälligt beslut om ålder.⁹ Utgångspunkten är att en sådan åldersbedömning i första hand ska göras utifrån skriftlig bevisning tillsammans med sökandens egna muntliga uppgifter. Om denna bevisning inte är tillräcklig och Migrationsverket därför överväger att fatta ett beslut som innebär att den sökande bedöms vara vuxen är vi skyldiga att erbjuda den sökande en medicinsk åldersbedömning.¹⁰ Bestämmelserna tillämpas inte i rena tillståndsärenden (d.v.s. ärenden där den sökande inte ansöker om asyl) eller när den sökande inte befinner sig i Sverige. Bestämmelsen tillämpas inte heller i ärenden som enbart rör frågan om statusförklaring.

Åtgärden att erbjuda en medicinsk åldersbedömning ska föregås av muntlig handläggning och en *samlad bedömning* ska göras i varje enskilt ärende. Syftet med bedömningen är att redan tidigt i handlägningsprocessen skilja ut de ärenden där den sökande har gjort sin identitet, eller i vart fall sin underårighet, sannolik.

Att vi gör en bedömning av den sökandes underårighet innan vi erbjuder medicinsk åldersbedömning är betydelsefullt av flera anledningar.

Dels är det av vikt att vi inte initierar medicinsk åldersbedömning om det inte är befogat eftersom medicinska undersökningar som initieras av Migrationsverket får anses påverka den enskildes integritet, vilket vi inte ska göra om det inte finns ett behov i det enskilda ärendet. En annan orsak är att vi har en grundläggande förvaltningsrättslig skyldighet att handlägga alla ärenden så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. Detta innebär sammanfattningsvis

⁷ Prop. 2016/17:121 s. 18

⁸ Prop. 2016/17:121 s. 13

⁹ 13 kap. 17 § utlänningslagen

¹⁰ 13 kap. 18 § utlänningslagen

att vi ska göra en individuell bedömning av varje sökandes underårighet innan vi går vidare och erbjuder en medicinsk åldersbedömning.

2. Uppenbara fall

Om det är uppenbart att en sökande som uppger sig vara ett barn är vuxen ska Migrationsverket registrera den sökande som vuxen. I sådana fall ska vi inte göra någon egentlig åldersbedömning och vi ska inte heller fatta något tillfälligt beslut om ålder. Det är dock viktigt att dokumentera enligt gällande rutiner även i dessa fall.

Uppenbarhet - inget utrymme för en annan bedömning

Uppenbarhetsrekvisitet har införts i utlänningslagen genom en bestämmelse i 13 kap. 17 § utlänningslagen. Migrationsverket har dock hanterat uppenbara fall på detta sätt redan tidigare med stöd av allmänna förvaltningsrättsliga principer. När begreppet *uppenbart* används i rättsliga sammanhang för att uttrycka ett beviskrav är syftet att i princip helt och hållet utesluta risken för felbedömningar. Som en jämförelse kan nämnas att begreppet *uppenbart* är ett striktare beviskrav än *starkt* och får anses motsvara i princip full säkerhet att den sökande är vuxen. I förarbetena till nämnda bestämmelse kommer detta till uttryck genom formuleringen att det endast är i ”otvetydigt klara fall, där det inte finns något utrymme för en annan bedömning än att sökanden är vuxen, som ett tillfälligt beslut inte behöver fattas. Det ska alltså vara tydligt för var och en att det rör sig om en vuxen, eller finnas bevisning som tveklöst klarlägger sökandens ålder”.¹¹

2.1 När använder du uppenbarhetsrekvisitet?

Beviskravet *uppenbart* innebär att det i princip inte finns något egentligt bedömningsutrymme i frågan om en sökande ska bedömas vara uppenbart vuxen. Det är endast när det är helt tydligt att den sökande utan minsta tvekan är vuxen som vi får registrera den sökande som vuxen på grund av uppenbarhetsskäl. Detta innebär att det i normalfallet inte krävs någon ingående utredning för vi ska kunna konstatera om den sökande är uppenbart vuxen. Det är enbart om det utan närmare överväganden tveklöst kan konstateras att den sökande är uppenbart vuxen som vi får hantera ärendet enligt uppenbarhetsrekvisitet.

Om det finns annan bevisning i ärendet, till exempel en passhandling, som *tveklöst klarlägger* den sökandes ålder kan sådan bevisning läggas till grund för beslutet. Även en så kallad VIS-träff¹² torde i normalfallet medföra att sökandens ålder är tveklöst klarlagd.

¹¹ Prop. 2016/17:121 s. 17 f.

¹² VIS är en förkortning för Visa Information System, EU:s informationssystem för viseringar.

Eftersom det förekommer felaktiga VIS-träffar kan det dock, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, finnas anledning att vidta ytterligare utredningsåtgärder kopplade till VIS-träffen.

Med hänsyn till principen om fri bevisprövning är det inte möjligt att närmare specificera exakt vilken typ av bevisning som kan leda till bedömningen att åldern är tveklöst klarlagd.¹³

2.2 Varför är det viktigt att uppenbarhetsrekvisitetet hanteras korrekt?

En anledning till att Migrationsverket har i uppdrag att identifiera uppenbara fall är att det är viktigt att vuxna inte placeras i samma boendemiljöer som ensamkommande barn, vilket får anses vara i linje med verkets skyldighet att beakta barnets bästa.¹⁴ Av samma anledning är det av yttersta vikt att de uppenbarhetsbedömningar som genomförs av Migrationsverket är korrekta; – om ett barn felaktigt bedöms som uppenbart vuxen går barnet miste om alla de rättigheter som tillkommer barn och samtidigt blir Migrationsverkets möjlighet att bevaka barnets bästa i det närmaste obefintlig. I en sådan situation går barnet även miste om rätten att erbjudas en medicinsk åldersbedömning och rätten att få ett tillfälligt beslut om ålder.

Om det råder tvivel i frågan om den sökande är vuxen eller barn är rekvisitetet uppenbart inte uppfyllt, då ska vi inte bedöma att den sökande är uppenbart vuxen.

Om det under handläggningen skulle visa sig att ett tidigare ställningstagande att en asylsökande är uppenbart vuxen är felaktigt, det vill säga att det inte längre kan bedömas att denne är uppenbart vuxen, ska vi omgående ändra bedömningen och skyndsamt vidta de åtgärder som detta föranleder i det enskilda ärendet.

3. Bevisvärdering

I alla ansökningsärenden är det av grundläggande betydelse att all bevisning värderas på ett korrekt sätt. Den sökande har rätt att lämna in den bevisning som denne vill åberopa i sitt ärende och vi har en skyldighet att värdera den inlämnade bevisningen.

Detta ställningstagande är inte ämnat att ge en uttömmande redogörelse för de grundläggande principerna gällande bevisvärdering, men i det följande berörs vissa bevisvärderingsfrågor som är av särskild vikt när det gäller åldersbedömning.

¹³ Se vidare bland annat gällande rättslig styrning för vägledning om klarläggande av identitetsuppgifter.

¹⁴ Se RS/009/2020 Rättsligt ställningstagande angående prövning av barns bästa.

3.1 Beviskrav och bevisbörda

Det är den sökande som ska bevisa sin ålder och/eller underårighet genom att göra den i vart fall sannolik¹⁵. I asylärenden är det vanligt att den sökande inte känner till sitt födelsedatum. I dessa ärenden kan den sökande istället bevisa att han eller hon är ett barn. Födelsedatum och underårighet är därmed två olika omständigheter (bevisteman) som sökanden kan göra sannolikt för att uppfylla sin bevisbörda.

3.2 Fri bevisföring

Den sökande behöver bevisning för att uppfylla bevis temat ålder eller underårighet. I svensk rätt gäller principen om fri bevisprövning. Principen kommer till uttryck i 35 kap. 1 § rättegångsbalken och omfattar både fri bevisföring och fri bevisvärdering. När vi ska pröva om sökanden har gjort sin ålder eller underårighet sannolik innebär principen om fri bevisföring att det inte finns några begränsningar för den bevisning som får användas. Vi ska bedöma och besluta om värdet av den bevisning som lagts fram i ärendet. Frågan om sökanden har uppfyllt sin bevisbörda får sedan bedömas i det enskilda fallet.¹⁶

3.3 Utredningsansvaret

I asylrätten, liksom i förvaltningsrätten i övrigt, är det vanligt att det förekommer bevis svårigheter. Vad gäller bevis tema födelsedatum och underårighet är bevis svårigheterna ofta kopplade till avsaknad av id-handlingar. Bevis svårigheterna i dessa ärenden regleras genom en fördelning av bevis skyldigheten som innebär att vi som myndighet också ska ta ansvar för att inhämta bevis enligt den så kallade utrednings- eller officialprincipen.¹⁷ Vi har en skyldighet att, i de fall bevisningen inte räcker till, informera den sökande om detta och bistå denne genom att exempelvis lämna information om vilken typ av bevisning som skulle kunna räcka till i det enskilda fallet.

3.4 Skriftlig bevisning

Utgångspunkten får anses vara att den sökande ska lämna in skriftlig bevisning, i första hand i form av identitetshandlingar, om det är möjligt i det enskilda ärendet. Utöver identitetshandlingar kan det röra sig om andra handlingar från hemlandet som myndighetsdokument, betyg och vaccinationskort. Det förekommer även att sökanden ger in skriftlig bevisning inhämtad i Sverige. Det kan röra sig om intyg från den gode mannen, läkarintyg, tillväxtkurvor och intyg från personer i den sökandens närhet. Varje bevis ska värderas för sig med motivering till den bedömning som görs, för att sedan ingå i den sammantagna bedömningen. I MIG 2014:1 uttalar Migrationsöverdomstolen att det inte är möjligt att avgöra en asylsökandes ålder genom att göra en bedömning av hans eller hennes utseende. Migrationsöverdomstolen hänvisar också till att Socialstyrelsen tidigare har ansett att en bedömning av utseendet inte är en acceptabel utredningsmetod för barn i övre tonåren.

¹⁵ MIG 2014:1

¹⁶ Jfr bl.a. MIG 2011:11

¹⁷ Prop. 2004/05:170 s. 153-155

När personer i den sökandes närhet yttrar sig om sökandens ålder eller underårighet är det därför viktigt att särskilja bedömningar som bara hänför sig till utseendet från bedömningar som grundar sig på andra omständigheter.

3.5 Muntlig bevisning

Eftersom vi som huvudregel ska utreda åldern muntligen kommer den sökandes egen berättelse alltid att vara ett bevismedel. Som utgångspunkt handlar bevisprövningen av den muntliga utsagan inte om att bedöma om sökanden är trovärdig, utan om att avgöra vilket värde den muntliga bevisningen har för det aktuella beviset.¹⁸ I avgörandet MIG 2014:1 har Migrationsöverdomstolen uttalat att när det gäller uppgifter om ålder så är det, i likhet med vad som gäller för övriga uppgifter om en sökandes identitet, i första hand skriftlig bevisning som är relevant. Uppgifter som lämnats muntligen kan tjäna som komplement till den skriftliga bevisningen.

Om det saknas skriftlig bevisning om den sökandes identitet ska vi ge den sökande möjlighet att berätta varför denne inte har kunnat lämna in exempelvis pass eller andra identitetshandlingar. För att identiteten ska kunna bedömas som sannolik krävs normalt sett att den sökande kan lämna en rimlig förklaring till avsaknaden av handlingar. När vi gör bedömningen bör vi ta hänsyn till varje enskilt barns individuella förutsättningar och sådana faktorer som hur barnets ålder och mognad påverkar den lämnade berättelsen.¹⁹

Detta innebär inte ett sänkt beviskrav, men det är viktigt att ha i beaktande att det kan finnas skillnader mellan barn och vuxna när det gäller sådant som hur barn i olika åldrar uttrycker sig och vilka referensramar barnet har. Detta påverkar i sin tur hur vi bör tolka barnets förklaringar till exempelvis motsägelsefulla svar eller avsaknad av handlingar. Det krävs att utredaren och beslutsfattaren har adekvata barnrelaterade kunskaper för att utreda och bedöma barns asylansökningar.

Den fria bevisföringens princip innebär att vi aldrig kan kräva en viss bevisning för ett visst bevisetema, om det inte framgår av lag eller förordning. Detta innebär i sin tur att den sökande kan göra sin identitet, och därmed även sin underårighet, sannolik genom bevismedlet muntliga uppgifter. Vid bedömningen av om en asylsökande har gjort sin identitet och/eller underårighet sannolik ska Migrationsverket ta ställning till om de lämnade uppgifterna är sammanhängande och klara, detaljerade, oförändrade och rimliga. Uppgifterna får inte vara motstridiga, om det inte finns rimliga förklaringar till motstridigheterna, eller strida mot allmänt kända fakta.

¹⁸ Prövning av migrationsärenden, BEVIS 8, Simon Andersson, Christian Diesen, Annika Lagerqvist Veloz Roca, Madelaine Seidlitz, Alexandra Wilton Wahren, s. 70

¹⁹ Se RS/010/2020, Rättsligt ställningstagande om att höra barn.

3.6 Yttrande enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen

I 17 kap. 1 § utlänningslagen finns en bestämmelse enligt vilken Socialnämnden är skyldig att lämna ut uppgifter om en utlännings personliga förhållanden om Migrationsverket begär det och det behövs för att avgöra ett ärende om uppehållstillstånd. När vi har identifierat att det ska göras en sådan förfrågan i ett ärende blir svaret på förfrågan bevisning som ska värderas på motsvarande sätt som övrig bevisning i ärendet. I en sådan värdering kan det vara relevant att ta hänsyn till omständigheter som vem det är som skrivit yttrandet, hur många gånger han eller hon har träffat den sökande och på vilka grunder bedömningen om sökandens ålder gjorts. Även för denna typ av bevisning är det viktigt att skilja på yttranden som bara grundar sig på den sökandes utseende, från de som grundar sig på omständigheter som är mer objektiva, exempelvis som om den sökande uppträder åldersadekvat jämfört med andra barn i motsvarande ålder.

3.7 Medicinsk åldersbedömning

I de ärenden där det finns en medicinsk åldersbedömning är detta ett bevismedel som ska värderas på motsvarande sätt som övrig bevisning. Resultatet av en sådan medicinsk åldersbedömning ger enbart stöd för att den sökande är över eller under 18 år. Den medicinska åldersbedömningen är därmed inte bevisning som i sig kan medföra att den sökande har gjort sin ålder sannolik, utan ett bevismedel som talar för eller emot bevis temat underårighet. Resultatet kommer att ingå som ett bevismedel i den sammantagna prövningen.

I bevisvärderingen är det viktigt att tänka på att den medicinska åldersbedömningen inte är ett svar på om den sökande är vuxen eller barn, utan bevisning som talar för eller mot sökandens egen uppgift i frågan.

Det förekommer att den sökande lämnar in egen medicinsk bevisning gällande sin underårighet. Även i en sådan situation är det fråga om att bedöma varje bevismedel för sig. Ledning för bevisvärderingen kan dock vara om åldersbedömningen framstår som objektiv, vetenskaplig, kvalitativ och rättssäker.

De rättsmedicinska utlåtandena om ålder upprättas av Rättsmedicinalverket som är expertmyndighet på området.

Rättsmedicinalverket ansvarar för frågor som rör exempelvis metodval och

vetenskaplighet. Migrationsverkets utgångspunkt bör därför vara att inom vårt ansvarsområde utgå från de utlåtanden som upprättas av Rättsmedicinalverket när det gäller frågan om åldersbedömning. Det ankommer därför inte på Migrationsverket att värdera de vetenskapliga metoder som ligger till grund för de rättsmedicinska utlåtandena om ålder. Vår uppgift är att utifrån sakinnehållet i de rättsmedicinska utlåtandena tillmäta utlåtandena ett korrekt bevisvärde i varje enskilt ärende. Denna ansvarsfördelning innebär att bevisvärderingen inte överlämnas till den rättsmedicinska experten – bevisvärdering är Migrationsverkets ansvar. Vi ska på juridiska grunder, med expertuppfattningar som tolkningshjälp, dra våra slutsatser.

*RMV står för expertkunskap -
Migrationsverket bevisvärderar*

Om den sökande gör invändningar mot exempelvis Rättsmedicinalverkets metod har vi dock en skyldighet att ta invändningarna i beaktande och med utgångspunkt i principerna i ovanstående stycke och utifrån vedertagna bevisvärderingsprinciper göra en bedömning i det enskilda ärendet.²⁰

3.8 Den sammantagna bedömningen

Bevisvärderingen utgår från att uppskatta styrkan hos bevisningen som är av betydelse i förhållande till den sökandes ålder eller underårighet. Detta gör vi genom att fastställa vilket värde de enskilda bevisen ska ha och även vilket värde de olika bevisen ska ha i förhållande till varandra. Därefter sker en sammantagen bedömning av samtlig bevisning för att avgöra om sökanden har gjort sin ålder sannolik.²¹

Om vi istället går direkt till frågan om temat är uppfyllt eller inte finns det risk för att bedömningen påverkas av en subjektiv uppfattning som vi har fått när materialet i ärendet gått igenom.²² När vi skriver den sammantagna bedömningen bör vi tänka på att ta med all bevisning som åberopats och vara transparenta och tydliga i vår bedömning. Om den sökande har argumenterat för eller emot bevisningen ska förklaringar och invändningar bemötas.

3.9 Bevislättnad

Om tvivel kvarstår kring den sökandes ålder uppstår frågan om denne kan få bevislättnad.²³ I avgörandet MIG 2007:12 uttalar Migrationsöverdomstolen att om förhållanden som enligt en asylsökande innebär ett skyddsbehov inte kan göras sannolika med skriftlig eller annan bevisning finns bevislättnadsregeln om tvivelsmålets fördel till förmån för den asylsökande. En förutsättning för att den asylsökande ska kunna få förmånen av denna bevislättnadsregel är att han eller hon har gjort ett ärligt försök att styrka sin berättelse och att den allmänna trovärdigheten inte kan ifrågasättas. Även i Migrationsöverdomstolens avgörande MIG 2007:37 uttalas att principen om tvivelsmålets fördel bara tillämpas när all tillgänglig bevisning har inhämtats och det inte finns skäl att betvivla den sökandes allmänna trovärdighet.²⁴

När det gäller bedömningen av en sökandes ålder framgår det av UNHCR:s riktlinjer för mottagande av asylsökande ensamkommande barn bl.a. att en viss felmarginal bör accepteras när vetenskapliga förfaranden används för att bestämma ett barns ålder och att barnet ska ges tvivelsmålets fördel om den exakta åldern är

²⁰ Prövning av migrationsärenden, BEVIS 8, Simon Andersson, Christian Diesen, Annika Lagerqvist Veloz Roca, Madelaine Seidlitz, Alexandra Wilton Wahren, s. 273

²¹ Jfr Prop. 2016/17:121 sid. 22

²² Ibid. s. 264

²³ Ds 2016:37 s. 24 f, Prop. 2016/17:121 s. 25, och 65

²⁴ Prop. 1996/97:25 s. 98, I MIG 2006:1 uttalar Migrationsöverdomstolen följande om officialprincipen i förhållande till tvivelsmålets fördel "i vissa fall måste [myndigheten] utnyttja alla till buds stående medel för att få fram erforderlig bevisning till stöd för den sökande [...] det kan även finnas påståenden som inte låter sig bevisa. Om den sökandes redogörelse förefaller trovärdig [...] ges en fördel av det uppkomna tvivelsmålet" (Art. 196).

osäker.²⁵ Enligt UNHCR ska vidare en individ i tveksamma fall betraktas som ett barn.²⁶

Migrationsöverdomstolens avgörande och UNHCR:s riktlinjer innebär tillsammans att det kan bli aktuellt att tillämpa tvivelsmålets fördel för den sökande om det kvarstår tvivel i förhållande till åldern eller underårigheten för att sökanden ska ha nått upp till beviskravet sannolikt. Detta förutsätter dock att all tillgänglig bevisning har inhämtats, den sökande har gjort ett ärligt försök att styrka sin berättelse samt att det inte finns skäl att ifrågasätta hans eller hennes allmänna trovärdighet.

*Tvivelsmålets fördel
gäller även ålder*

3.10 Hur ska du tolka begreppen godtagbar anledning och nekat samtycke i utlänningsförordningen?

Av det omarbetade asylprocedurdirektivets artikel 25.5 framgår det att information ska lämnas till den sökande om konsekvenserna av en vägran att genomgå en läkarundersökning.

Av 8 kap. 10 h § punkten 2 utlänningsförordningen framgår att konsekvensen av ett nekat samtycke till medicinsk åldersbedömning utan godtagbar anledning kan bli att den sökande bedöms vara 18 år eller äldre.

Vad som kan vara en godtagbar anledning beror på omständigheterna i det enskilda fallet. Ett exempel på godtagbar anledning till nekat samtycke kan vara att det är förknippat med medicinska risker för den sökande att genomgå en magnetkameraundersökning. Även allvarligt trauma kan, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, utgöra en godtagbar anledning. Det bör i normalfallet krävas mer än enbart en uppgift om att sökanden lider av sådant trauma eller fysiskt tillstånd för att vi ska godta uppgiften, vi kan i ett sådant fall exempelvis upplysa den sökande om att denne kan lämna in ett läkarintyg. Enbart omständigheten att sökanden vill skynda på sin asylprocess bör i normalfallet inte anses vara ett godtagbart skäl. Denna situation bör dock skiljas från den där sökanden inte vill ge sitt samtycke för att 18-årsdagen inträffar inom kort och sökanden inte vill gå igenom en medicinsk undersökning i onödan. Det senare fallet kan, utifrån omständigheterna i det enskilda fallet, vara ett exempel på en godtagbar anledning. I de fall den sökande har en godtagbar anledning till nekat samtycke har vi att bedöma om den sökande är underårig utifrån den övriga bevisningen i ärendet med tillämpning av vedertagna asyrlrättsliga bevisvärderingsprinciper.

²⁵ UNHCR Guidelines on Policies and Procedures in Dealing with Unaccompanied Children Seeking Asylum, February 1997, punkt 5.11

²⁶ UNCHR Guidelines on International Protection: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, punkt 75, Lagrådsremiss Åldersbedömning tidigare i asylprocessen, 2 feb. 2017, s. 8

Eftersom tvivelsmålets fördel som huvudregel kräver att all tillgänglig bevisning har inhämtats bör avsaknad av en godtagbar anledning till nekat samtycke medföra att den sökande inte kan åtnjuta tvivelsmålets fördel när det gäller frågan om underårighet.

3.11 Ska du göra en beställning av medicinsk åldersbedömning även om frågan om ålder inte har betydelse för ärendets utgång?

Vi ska alltid göra en åldersbedömning i ärenden där ett ensamkommande asylsökande barn uppger att han eller hon är under 18 år och något av undantagen inte är tillämpligt. Om vi finner skäl att ifrågasätta sökandens ålder ska vi ge sökanden möjlighet att genomgå medicinsk åldersbedömning enligt 13 kap. 17 § utlänningslagen. Frågan ställs på sin spets för de sökande som enligt sina egna uppgifter fyller 18 år inom kort. Bestämmelsen har dock inga undantag och inte heller finns det stöd i förarbetena att underlåta denna skyldighet. Det blir därför svårt att se tidsintervallet till 18-årsdagen som ett undantag i de ärenden där underårigheten är tvistig. Därtill får den medicinska åldersbedömningen inte sällan betydelse i domstolsprocessen, både avseende det tillfälliga beslutet och det slutliga beslutet i asylärendet.

Frågan om ålder har inte bara betydelse för den materiella prövningen av ärendet, utan även för mottagandet av ensamkommande barn samt kommunernas möjlighet att erhålla statlig ersättning. För de som beviljas uppehållstillstånd blir den registrerade åldern betydelsefull för en eventuell efterkommande anknytningsprocess och utgör i praktiken den sökandes fortsatta ålder för bosättningen i Sverige. Den sökandes ålder har följaktligen betydelse i ett bredare perspektiv än enbart asylbeslutet. Mot denna bakgrund och då 13 kap. 17 § utlänningslagen är en obligatorisk bestämmelse ska åldersbedömningar göras även i presumtiva bifallsärenden.

4 Tillfälligt beslut om ålder

Enligt 13 kap 17 § utlänningslagen ska vi fatta ett tillfälligt beslut om den sökandes ålder så snart som möjligt efter ansökan om asyl. Det tillfälliga beslutet går att överklaga, men gäller omedelbart även om det överklagas. Migrationsdomstolen kan dock fatta beslut om att ett tillfälligt beslut tills vidare inte ska gälla. I samband med att vi fattar beslut i ärendet om asyl ska vi samtidigt göra en slutlig bedömning av den sökandes ålder. Beslutet i asylärendet medför att det tillfälliga beslutet om ålder upphör att gälla.

4.1 Vad gör du om bevisläget ändras i åldersfrågan innan asylärendet är beslutsklart – kan du fatta ett tillfälligt beslut om ålder?

Ett ändamål med de nya reglerna om tillfälliga åldersbeslut var att så tidigt som möjligt i asylprocessen - genom ett rättssäkert och överklagbart beslut – se till att enbart barn hanteras som barn och minimera risken att vuxna hamnar i boenden avsedda för ensamkommande barn. Mot denna bakgrund behöver vi ha möjlighet att ändra ett tidigare fattat tillfälligt beslut om bevisläget i ärendet ändras. Detta kan illustreras genom ett exempel:

En ensamkommande asylsökande (A) uppger sig vid ansökningstillfället vara under 18 år, men lämnar inte in någon skriftlig bevisning.

Den muntliga bevisningen bedöms inte göra A:s underårighet sannolik och efter genomförd medicinsk åldersbedömning bedöms A genom ett tillfälligt beslut vara vuxen. Om A i det läget presterar bevisning som gör sannolikt att denne är under 18 år inträder en skyldighet för Migrationsverket att skriva ned A i ålder. Eftersom varje barn som söker asyl har särskilda rättigheter som endast tillkommer barn och det är Migrationsverkets skyldighet att tillse att alla barn inom verkets verksamhetsområde får sina rättigheter tillgodosedda behöver verket i en sådan situation ändra beslutet.

Om asylärendet kan avgöras i sak minst lika snabbt som det tillfälliga beslutet om ålder kan ersättas med ett nytt tillfälligt beslut bör ett sådant slutligt beslut fattas skyndsamt. Om så inte är fallet ska det tillfälliga beslutet om ålder ersättas med ett nytt tillfälligt beslut om ålder. Migrationsverkets allmänna skyldighet att ändra felaktiga beslut följer även av 13 kap 13 § utlänningslagen.

*Felaktiga beslut ska
ändras*

Ett exempel på en orsak som kan ligga till grund för att fatta ett nytt tillfälligt beslut om ålder är om det kommer in handlingar som styrker att den sökande är över eller under 18 år. Det finns inget hinder mot att fatta upprepade tillfälliga beslut om ålder i samma asylärende, även om utgångspunkten bör vara att handläggningen ska vara så skyndsam att detta inte inträffar ofta.

Ett nytt tillfälligt beslut om ålder kan fattas med innebörden att den sökande registreras som antingen barn eller som vuxen.²⁷

4.2 Vad gör du om du bedömer att det är uppenbart att en sökande som fått ett tillfälligt beslut om ålder som barn, är vuxen?

Denna situation bör vara ovanlig förutsatt att den initiala åldersbedömningen genomförts korrekt. Ett exempel på när situationen ändå kan uppstå är när det inkommer ett hemlandspass som tveklöst klarlägger att den sökande är vuxen.

I 13 kap. 17 § utlänningslagen finns angivet att om det är uppenbart att den sökande är vuxen så krävs inte något tillfälligt beslut om ålder för registrera den sökande som vuxen. Bestämmelsen i fråga utesluter inte att verket fattar ett tillfälligt beslut om ålder även i ett uppenbart fall om det är motiverat i det enskilda ärendet. I en situation där den sökande redan har fått ett tillfälligt beslut om ålder bör en senare åldersjustering av uppenbarhetsskäl regelmässigt föregås av ett tillfälligt beslut om ålder enligt 13 kap. 17 § utlänningslagen, eftersom den sökande i en sådan situation lämpligen bör ges rätt att föra talan mot beslutet.

5 Registrering av ålder

Så snart vi fattar ett tillfälligt eller slutligt beslut om ålder med innebörden att den sökandes ålder justeras upp eller ner ska vi även registrera den sökandes ålder i ärendehanteringssystemet.

Om den sökandes födelsetid styrks, till exempel genom att den sökande lämnar in en passhandling, registreras åldern i enlighet med den aktuella bevisningen. I det följande beskrivs några typsituationer där registreringsfrågan aktualiseras i samband med åldersbedömning.

5.1 Den sökande bedöms vara vuxen

Om vi bedömer att den sökande är vuxen registreras den sökande som om denne fyller 18 år dagen för beslutet i åldersfrågan. Även när vi konstaterar att den sökande är uppenbart vuxen ska den sökandes ålder registreras som om denne fyller 18 år den dagen en åldersjustering av uppenbarhetsskäl genomförs.

5.2 Den sökande bedöms vara barn

Eftersom den sökande som huvudregel registreras enligt egna identitetsuppgifter i samband med ansökan om asyl är utgångspunkten att den sökande som genom ett tillfälligt eller slutligt beslut bedöms vara barn kvarstår i registrerad ålder.

²⁷ Wikrén och Sandesjö, *Utlänningslagen med kommentarer*, elfte upplagan s. 700

Om den samlade bevisningen i ärendet talar för att en annan födelsetid är mer korrekt kan istället denna uppgift registreras efter en individuell bedömning.

5.3 Den sökande är registrerad som vuxen men bedöms vara barn

Det händer att vi ställs inför situationen att vi bedömer att en sökande som är registrerad som vuxen, efter en åldersbedömning ska betraktas som barn. Detta uppstår till exempel om den sökande först har fått ett tillfälligt beslut som vuxen och bevisläget i ärendet därefter ändras så att den sökande istället bedöms vara barn. I ett sådant läge uppstår frågan om vilka födelseuppgifter som ska registreras i ärendehanteringssystemet.

Huvudregeln för denna typ av registreringsfrågor är att det måste göras en individuell bedömning i varje enskilt ärende. Registreringen ska i möjligaste mån ta hänsyn till vad den sökande känner till, i beaktande av bevisningen i övrigt. Om den sökande exempelvis endast känner till sitt födelseår men uppger sig vara född på sommaren bör en sommarmånad (med hänsyn tagen till årstiderna i hemlandet) registreras som födelsemånad.

I beaktande av verkets skyldighet att tillförsäkra varje enskilt barn dess barnspecifika rättigheter bör en försiktighetsprincip tillämpas när det gäller registrering av åldersuppgifter. Om utredningsmöjligheterna i ett enskilt ärende har uttömts när det gäller den sökandes födelsetid bör det datum väljas som minimerar risken att den sökande hanteras som vuxen trots att denne är barn. Detta kan illustreras genom följande exempel:

Den sökande, A, kan redogöra för vilket år och vilken månad denne är född men känner inte till sitt exakta födelsedatum. Förutsatt att ingenting i ärendet motsäger denna uppgift ska vi i ett sådant fall registrera A såsom född det år och den månad som A har uppgett. Som födelsedag ska registreras den dag i månaden vilken medför att A är barn så lång tidsperiod som möjligt.

Om omständigheten istället hade varit att A känner till att denne är född ”i början av året”, ”under sommaren” eller liknande och födelsedatumet trots noggrann utredning inte kan preciseras närmare får det göras en sammantagen bedömning av födelsedatumet med tillämpning av den ovan beskrivna försiktighetsprincipen.

6 Överklaganden och ärenden om verkställighetshinder

Den som får ett tillfälligt beslut om ålder kan överklaga detta beslut separat. Därefter tas i samband med beslut i asylärendet slutligt ställning i frågan om ålder, vilket precis som tidigare endast kan överklagas i samband med överklagande av beslutet i asylärendet. Om beslutet i asylärendet inte kan överklagas, så kan frågan om ålder inte överklagas separat.

Ett slutligt ställningstagande eller tillfälligt beslut om ålder blir direkt gällande, även om det inte fått laga kraft²⁸, till skillnad från den bedömning som görs i sak i det slutliga beslutet, gällande exempelvis uppehållstillstånd och ut-/avvisning.

När något tillfälligt beslut inte fattas, men den sökande registreras som vuxen av uppenbarhetsskäl, kan den ändrade åldersregistreringen endast överklagas i samband med överklagande av beslutet om uppehållstillstånd med mera.

Ärenden som överklagas, blir, om inte en omprövning föranleder att ett nytt beslut fattas, överlämnade till någon av landets fyra migrationsdomstolar. Domstolen avgör vilka åtgärder som ska vidtas när ärendet handläggs där. Om Migrationsdomstolen förelägger Migrationsverket att inhämta en medicinsk åldersbedömning från Rättsmedicinalverket, så har vi en skyldighet att göra det. Detta kan exempelvis ske om den enskilde ändrat sig ifråga om medicinsk åldersbedömning, och nu samtycker till en sådan, om förutsättningarna för genomförande av en medicinsk åldersbedömning har ändrats eller om en ny medicinsk åldersbedömning av någon anledning behöver genomföras.

6.1 Vad ska du göra med ett överklagande av ett avgörande som inte kan överklagas?

Det är domstolen som avgör om ett avgörande kan överklagas enligt lag eller inte, överklagandet ska bara avvisas av Migrationsverket om det är för sent inkommet. Om överklagandet har inkommit i rätt tid ska vi överlämna ett sådant överklagande till Migrationsdomstolen.

6.2 Vad ska du göra om behov av medicinsk åldersbedömning uppstår under domstolens handläggning?

En medicinsk åldersbedömning kan genomföras när ett mål gällande uppehållstillstånd handläggs vid domstolen²⁹, men det är domstolen som avgör om beställning ska ske. I yttrande till domstolen kan vi upplysa om att vi exempelvis förordar att det genomförs en medicinsk åldersbedömning, eller föra fram argument mot att en sådan åldersbedömning genomförs.

²⁸ Jfr KR Jpg Mål nr 900-17, KR Jpg Mål nr 884-17 och KR Gbg Mål nr 4233-16.

²⁹ Mål som endast rör frågan om status omfattas inte av 13 kap. 17-18 §§ utlänningslagen.

6.3 Ärenden om verkställighetshinder

Av 13 kap. 17-18 §§ utlänningslagen framgår att bestämmelserna om tillfälliga beslut om ålder och erbjudande om medicinsk åldersbedömning avser personer som uppger sig vara ensamkommande barn och söker uppehållstillstånd och status som flykting eller skyddsbehövande.

Då det finns ett beslut om av- eller utvisning som fått laga kraft är det inte längre fråga om ett ärende om uppehållstillstånd, om omständigheter som uppges vara nya framkommer eller anföras, utan om ett ärende om verkställighetshinder.

Bestämmelserna om åldersbedömning tidigare i asylprocessen och metoden för medicinska åldersbedömningar tillämpas av denna anledning inte i ärenden på verkställighetsstadiet.

Den medicinska åldersbedömningen är endast ett av flera bevismedel och ärenden som avgjorts utan en medicinsk åldersbedömning har bedömts utifrån de bevismedel som fanns tillgängliga vid beslutstillfället.

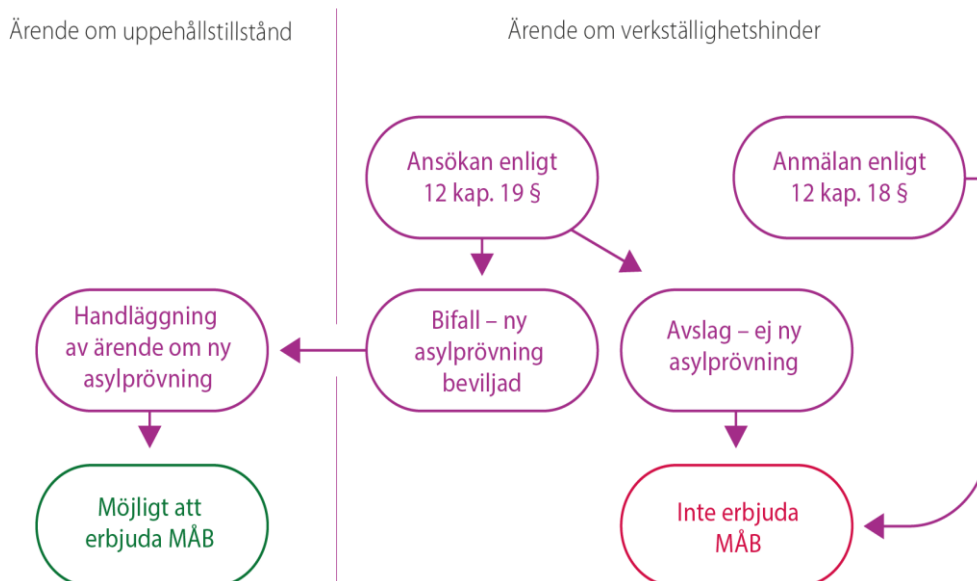
Personer som befinner sig i verkställighetsstadiet kan åberopa verkställighetshinder och lämna in egen bevisning till stöd för sin ålder. I enlighet med principen om fri bevisföring kan personen på egen hand genomgå en läkarundersökning eller ta fram annan medicinsk bevisning till stöd för uppgiften om att denne är ett barn.

Om en ansökan om verkställighetshinder leder till att en ny prövning av frågan om uppehållstillstånd beviljas ändras dock förutsättningarna för genomförande av medicinsk åldersbedömning. Ärendet gäller då frågan om uppehållstillstånd med anledning av skyddsbehov och det kan bli aktuellt att under handläggningen genomföra en medicinsk åldersbedömning.

6.4 Det har inte genomförts någon medicinsk åldersbedömning i grundärendet. Sökanden har bedömts vara vuxen och har fått ett beslut om utvisning. Nu har denne lämnat in en ansökan om verkställighetshinder, framför att denne är ett barn och vill genomgå en medicinsk åldersbedömning. Vad gör du?

Ärendet gäller inte frågan om uppehållstillstånd och någon medicinsk åldersbedömning ska inte erbjudas. Sökanden kan själv lämna in ny medicinsk bevisning. Vi ska ta ställning till om nya omständigheter anförts som föranleder ny prövning av frågan om uppehållstillstånd. Inom ramen för den prövningen, om sådan beviljas, kan medicinsk åldersbedömning erbjudas.

På nästa sida följer en förenklad illustration av möjligheten att erbjuda medicinsk åldersbedömning efter laga kraft.

Bilaga till RS/040/2021

I denna bilaga presenteras ett urval relevanta avgöranden från Migrationsöverdomstolen och Justitieombudsmannen.

MIG 2006:1

I mål om uppehållstillstånd, där klaganden åberopar skyddsbehov och till stöd för detta ingivit handlingar som bedömts kunna vara äkta av svensk ambassad samt där klagandens trovärdighet är avgörande för bedömningen, åligger det migrationsdomstolen att se till att målet blir tillräckligt utrett, t.ex. genom att hålla muntlig förhandling eller på annat sätt utreda oklarheterna i målet. Migrationsdomstolen kan vidta utredningsåtgärder om en åberopad dom, t.ex. genom att försöka utreda eller låta Migrationsverket utreda domens äkthet genom svensk ambassad.

MIG 2007:12

Skyddsgrunder skall hållas åtskilda från övriga grunder vid en bedömning av om en utlänning skall beviljas uppehållstillstånd. När en utlänning har bedömts ha skyddsskäl mot en särskild del av hemlandet skall bedömningen av om det finns ett internt flyktalternativ ske inom ramen för bestämmelserna om skyddsbehov. Bedöms det inte möjligt, relevant och rimligt att tillämpa ett internt flyktalternativ skall utlänningen beviljas uppehållstillstånd såsom flykting eller skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 1 eller 2 § utlänningslagen och inte med stöd av bestämmelsen om synnerligen ömmande omständigheter i 5 kap. 6 § utlänningslagen. Även fråga om tillämpning av UNHCR:s rekommendationer.

MIG 2007:37

Fråga om förfarandet vid prövning av skyddsskäl. Tillika fråga om begreppet välgrundad fruktan och bedömningen av beviskravet för risk för förföljelse. Migrationsöverdomstolen utvecklar resonemanget kring tvivelsmålets fördel.

MIG 2010:17

En av förutsättningarna för att en person ska kunna beviljas svenskt medborgarskap efter ansökan (naturalisation) är att denne har styrkt sin identitet. En eller flera var för sig otillräckliga handlingar kan sammantagna med övriga omständigheter anses utgöra tillräcklig bevisning. Identiteten har inte ansetts styrkt bl.a. då flera av de ingivna handlingarna inte bedömdes ha utfärdats efter tillfredsställande identitetskontroll eller då de inte innehållit kontrollerbara dokumentsäkringar.

MIG 2011:11

Vid prövning av en ansökan om uppehållstillstånd grundad på anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket 1 utlänningslagen, alternativt 5 kap. 3 a § första stycket 1 samma lag, krävs att sökandens identitet är klarlagd när han eller hon ansöker om uppehållstillstånd från hemlandet eller något annat land och det endast kan bli fråga om att bevilja ett tidsbegränsat uppehållstillstånd.

MIG 2012:1

I ärende om uppehållstillstånd på grund av anknytning till förälder respektive make (familjeåterförening) enligt 5 kap. 3 § första stycket 2 a respektive 1 utlänningslagen, har båda makarnas föräldraskap visats genom bl.a. DNA-analys. Den identitet som uppgivits och godtagits såsom sannolik respektive tilldelats vid beviljande av uppehållstillstånd som skyddsbehövande för anknytningspersonen har godtagits i målet som grund för prövning av barnets och makans ansökan om uppehållstillstånd på grund av anknytning till honom. Som huvudregel ställs ett högt beviskrav för uppgifter om en sökandes identitet. När det varit omöjligt för barnet och den sökande maken att genom traditionella bevismedel visa sin identitet, har domstolen gjort en individuell bedömning, innefattande proportionaliteten av ett högt beviskrav. Denna har utmynnat i att det i det bedömda enskilda fallet har varit tillräckligt att envar av sökandena gjort sin identitet sannolik.

MIG 2014:1

Migrationsöverdomstolen har i en dom den 11 februari 2014 uttalat att det är den asylsökande som har att göra sannolikt att han är minderårig. I första hand är skriftlig bevisning relevant. En asylsökande har inte kunnat göra sannolikt att han är minderårig genom sin muntliga utsaga samt identitetskort, s.k. tazkira.

MIG 2017:6

Det våld och de andra övergrepp som barn riskerar att utsättas för i ett land är av sådan karaktär att detta måste anses utgöra omänsklig eller förnedrande behandling. På grund av omfattningen av övergreppen och situationen i landet samt när barnet saknar föräldrar, släkt eller annat nätverk liksom lokalkunskap om landet finns det en sådan individuell och specifik risk för att barnet utsätts för övergrepp att alternativ skyddsstatusförklaring ska beviljas.

**Justitieombudsmannen (JO) beslut från den 9 april 2015
(diarienummer 6942-2013)**

Justitieombudsmannen riktar kritik mot Migrationsverket som utan att ha fog för det har fattat beslut om sökandens ålder innan beslut i asylärendet fattades. I beslutet uttalar JO att den åldersuppgift som den asylsökande har lämnat vid ansökningstillfället i normalfallet ska godtas fram till dess att Migrationsverket fattar ett beslut om överföring enligt Dublinförordningen eller något annat slutligt beslut i ärendet.